

A Győri Ítéltábla a dr. Vajda Attila ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Faragó István ügyvéd által képviselt **alperes** ellen egyesületi határozat felülvizsgálata iránt indított perében a Győri Törvényszék 2018. október 10. napján kelt P.20.289/2018/11. számú ítélete ellen a felperes által 12. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 6.350.- (hatezer-háromszázötven) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Győri Törvényszék a fellebbezéssel támadott ítéletével a felperes kereseti kérelmét elutasította. Megállapította, hogy a 2018. április 12. napján kelt I.rendű felperes neve felperes vadászati és tagsági jogainak felfüggesztéséről szóló határozat végrehajtásának felfüggesztését elrendelő 8.sz. végzése hatályát veszti.

Rendelkezett arról, hogy a peres felek költségeiket maguk viselik.

A határozatának a tényállásában rögzítette, hogy a felperes az alperes vadásztársaság tagja.

Az alperes alapszabályának 12. 7. a) pontja szerint fegyelmi eljárást bárki kezdeményezhet, elrendelni azonban csak megalapozott gyanú alapján szabad.

A c) pont értelmében a fegyelmi eljárás elrendelésére jogosult (a fegyelmi vétség jellegétől, súlyosságától függően) az érintett tag vadászati és tagsági jogait felfüggesztheti, vagy korlátozhatja a fegyelmi eljárás befejezéséig.

A vadásztársaság elnöke 2018. április 16. napján értesítette a felperest a vele szemben elrendelt fegyelmi eljárás megindításáról, és a vadászati és tagsági jogainak a fegyelmi eljárás befejezéséig történő felfüggesztéséről. A fegyelmi tárgyalás időpontját 2018. május 18. napjára tűzte ki.

A fegyelmi eljárás elrendelését az alperes azzal indokolta, hogy a felperes 2017. december 14. napján egy korábbi vadászattal összefüggően annak kivizsgálását és vadvédelmi bírság kiszabását kezdeményezte a társasággal szemben a vadászati hatóságnál. A felperes ezen magatartása az alapszabály 8. §. 2. e) , 12.§. 3. a), és a 3.§. 2. c) pontjába ütközik.

A felperes a kereseti kérelmében a vadászati és tagsági jogokat felfüggesztő határozat hatályon kívül helyezését kérte arra hivatkozással, hogy az sérti a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 1:3 §-ban meghatározott jóhiszeműség és tisztesség elvét, a Ptk. 1:4 §-ban írt elvárható magatartás elvét, a Ptk. 1:5 §-szerinti joggal való visszaélés tilalmát, valamint az alperes alapszabályának 12. §. 12.7. c) pontját.

Az elsődleges érvelése szerint fegyelmi vétséget nem követett el.

Másodlagosan arra hivatkozott, hogy a terhére rótt vétségek jellege és súlya sem indokolja, hogy a vadászati és tagsági jogait az elnök teljes körűen felfüggeszse. A felfüggesztés nem válhat a bosszú eszközévé, annak elrendelésére csak a vadállományt vagy a vadászatok biztonságát veszélyeztető illetve súlyosan összeférhetetlen magatartás esetén kerülhet sor, amennyiben a vadásztársaságot fenyegető komoly kár így hárítható el.

Ezzel szemben az alperes a felperes által a vadászati hatóságnál kezdeményezett eljárást szankcionálja a fegyelmi eljárás megindításával.

Kiemelte, hogy további három vadásztárs tagsági és vadászati joga önkényes felfüggesztésére is sor került, akik az alperes vezetőjével szemben jogos kritikát fogalmaztak meg.

A felfüggesztő döntést az alperes nem indokolta, ez önmagában is jogellenessé teszi a határozatot.

Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte.

Állította, hogy a felfüggesztő határozat jogszabályi és alapszabályi rendelkezéseket nem sért.

A fegyelmi eljárást elrendelő iratban az alperes részletesen meghatározta azokat a tényeket, amelyek a fegyelmi vétség alapos gyanúját alátámasztják, egyidejűleg a felperes vadászati és tagsági jogainak felfüggesztését is indokolják.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasító döntését arra alapította, hogy a vadászati és tagsági jogok felfüggesztésének az alapszabályban írt egyetlen feltétele az, hogy az érintett taggal szemben fegyelmi eljárás legyen folyamatban. Jelen esetben ez teljesült, így a felfüggesztő határozat meghozatalára lehetőség volt.

Az alapszabály 4. § (1) bekezdéséből és 3. § 1a) pontból is következően vadásztársasági tagsági viszony létesítésével a felperes alávetette magát a Ptk. 3:71 § (1) bekezdés c) pontja szerinti, az alapszabályban rögzített és a fegyelmi eljárást szabályozó rendelkezéseknek.

Nem tekinthető sem joggal való visszaélésnek, sem a jóhiszeműség és tisztesség követelménye megsértésének az, ha az alperes az alapszabályi rendelkezéseket alkalmazza..

Az elsőfokú bíróság a Polgári Perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 82. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött a perköltség viseléséről és a pernyertes alperes javára perköltséget azért nem állapította meg, mivel a jogi képviselő nem csatolta a Pp. 81. § (5) bekezdése szerinti költségjegyzéket.

A felperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a keresettel támadott határozat hatályon kívül helyezését és az alperes perköltségben marasztalását kérte.

Az első fokú eljárásban előadott érveit fenntartva hangsúlyozta, hogy téves a törvényszék azon álláspontja, miszerint a vadászati és tagsági jogok felfüggesztésének egyedüli feltétele, hogy az érintettel szemben fegyelmi eljárás induljon.

A fegyelmi eljárás folyamatban létén túl a vadászati és tagsági jogok korlátozásának, illetve teljes felfüggesztésének az is feltétele, hogy annak alkalmazását az érintett terhére rótt fegyelmi vétség jellege és súlya megalapozza.

Rámutatott, hogy az elnök korlátozási és felfüggesztési joga csak ritkán alkalmazott és kivételes

lehetőség éppen azért, mivel a fegyelmi eljárás alapszabályban rögzített módon történő lefolytatását és a fegyelmi vétség jogerős megállapítását megelőzően súlyos előzetes szankcióval sújtja az érintettet.

A tagsági és vadászati jogok gyakorlásának a fegyelmi vétség jellegétől és súlyától független felfüggesztése azt eredményezi, hogy a fegyelmi jogkör gyakorlója akár teljesen jelentéktelen, csekély súlyú vétség miatt, akár nyilvánvalóan alaptalan fegyelmi eljárás megindításával a tagot az alapvető vadásztársasági jogainak gyakorlásától jelentős időre elzárhatja.

A felfüggesztő határozat jogsértő voltát az indokolás hiányával is alátámasztotta.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását és a felperes perköltségben marasztalását kérte.

A korábbi érvelését fenntartva hangsúlyozta, hogy vadásztársasági tagsági viszony létesítésével a felperes alávetette magát az alapszabályban rögzített, a fegyelmi eljárást szabályozó rendelkezéseknek. Az alperes elnöke az alapszabályban írtaknak megfelelően függesztette fel a felperes vadászati és tagsági jogait, döntése nem jogsértő.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság az általa felhívott jogszabályok helytálló alkalmazásával utasította el a felperes keresetét, a döntésének indokait az ítélet tábla - a fellebbezésben írtakra tekintettel is - az alábbiakkal egészíti ki.

A Ptk. az 3: 35. § értelmében a vadásztársaság tagja kérheti a bíróságtól a jogi személy szervei által hozott határozat hatályon kívül helyezését, ha a határozat jogszabálysértő vagy a létesítő okiratba ütközik.

A fentiek alapján a bíróság nem jogosult a társaság döntéseit célszerűségi, gazdasági szempontból felülvizsgálni, és nem mérlegelheti a döntéshozatalban összeütköző érdekeket sem, kizárólag a jogsértő határozat megsemmisítésére jogosult.

Az alapszabály 12. 7. c) pontja a fegyelmi eljárás megindítása esetén az elrendelésre jogosultnak biztosít lehetőséget az eljárás alá vont vadásztárs vadászati és tagsági jogainak felfüggesztésére. Az alapszabály sem taxative sem példálózó jelleggel nem nevesíti a felfüggesztés eseteit.

A hivatkozott alapszabályi rendelkezés a fegyelmi eljárás elrendelőjének mérlegelési jogkörébe utalja annak megítélését, hogy az eljárás alá vont vadásztárs terhére rótt vétség súlya, jellege indokolja-e a felfüggesztést. A Ptk. 3: 35. § nem jogosítja fel a bíróságot az alapszabály által a fegyelmi eljárás elrendelője részére - a fentiek szerint biztosított - mérlegelési jogkör elvonására. A felperes érvelésével szemben éppen ezért nem kerülhet sor a fegyelmi vétség súlyának és jellegének vizsgálatára a felfüggesztés indokoltsága körében.

A felfüggesztő határozat indokolásának hiányára vonatkozó fellebbezési érvelésre tekintettel az ítélet tábla kifejti, hogy a fegyelmi eljárás elrendelésének a támadott határozatban megjelölt indokai egyben a felfüggesztés indokai is.

A fentiek miatt a támadott döntés nem jogsértő, az alapszabályba nem ütközik, ezért a hatályon kívül helyezésére jogi lehetőség nincs.

A másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét a 2016.évi CXXX. tv. (Pp.) 383.§. (1), (2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Az alaptalanul fellebbező felperes a Pp. 83.§. (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperes részére a Pp. 81.§. (5) bekezdés szerint csatolt költségjegyzékben feltüntetett, a 32/2003. (VIII. 22.) IM. r. 3.§. (2) bekezdés alapján számított, 6350.- Ft összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Győr, 2019. február 5.

Dr. Világi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

Dr. Sarmon Hedvig sk.
előadó bíró

Dr. Szabó Péter sk.
bíró